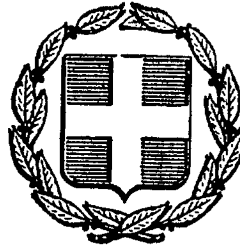

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 18 ΙΟΥΛΙΟΥ 1986 | ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 515

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Αριθ. Φ.670/3860/472489 (1)

Ανάκληση της Φ.670/1728/457784/26.2.1985 απόφασης του Υπουργού Εθνικής Άμυνας «Κύρωση καταρτισθέντων Πινάκων Αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης από την Πρωτοβάθμια Επιτροπή Κρίσεως του άρθρου 9 του 379/83 Π. Δ/τος (ΦΕΚ Α' 136) της Νομαρχίας Πέλλας.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Έχοντας υπόψη:

α. Τις διατάξεις του άρθρου 12 του Ν. 1285/82 «Για την αναγνώριση της Εθνικής Αντίστασης του Ελληνικού Λαού εναντίον των στρατευμάτων κατοχής 1941—1944» (ΦΕΚ Α' 115).

β. Τις διατάξεις των άρθρων 9, 10 και 17 του 379/83 Π. Δ/τος «Επέκταση ευεργετημάτων του Α.Ν. 971/49 σε αγωνιστές Εθνικής Αντίστασης και λοιπούς δικαιούχους».

γ. Την 072 2/1/Τ511/8.5.86 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης και Υπουργού Εθνικής Άμυνας «Ανάθεση αρμοδιοτήτων Υπουργού Εθνικής Άμυνας στον Υφυπουργό Εθνικής Άμυνας Ορέστη Παπαστράτη».

δ. Το 270/18.3.86 έγγραφο της Νομαρχίας Πέλλας.

ε. Την από 26.5.86 εισήγηση της ΔΕΠΑΘΑ/ΓΕΕΘΑ, αποφασίζουμε:

1. Ανακαλούμε εν μέρει τη Φ.670/1728/457784/26.2.1985 απόφασή μας με την οποία κυρώθηκαν οι βάσει των 22 και 23/84 Πρακτικών της Πρωτοβάθμιας Επιτροπής Κρίσεως του άρθρου 9 του Π Δ. 379/83 της Νομαρχίας Πέλλας καταρτισθέντες πίνακες αγωνιστών εθνικής αντίστασης, ως προς τον α/α 91. Ρεβυθιάδη Κων/νο του Αριστείδη και της Κων/νας, γενν. το 1908 στην Έδεσσα Πέλλας, γιατί όπως διαπιστώθηκε κατα το χρονο της συμμετοχής του στην Εθνική Αντίσταση υπηρετούσε στα Σώματα Ασφαλείας (Χωροφυλακή) και ως εκ τούτου αρμόδια για την αναγνώρισή του είναι η Πρωτοβάθμια Επιτροπή Κρίσεως του ΓΕΕΘΑ/ΔΕΠΑΘΑ και όχι της Νομαρχίας Πέλλας.

2. Κατά τα λοιπά ισχύει η ως άνω απόφαση.
Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (άρθρο 1 παρ. 1γ Ν. 301/76).

Αθήνα, 27 Μαΐου 1986

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΟΡΕΣΤΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗΣ

Αριθ. Φ. 670/3872/475099 (2)

Ανάκληση της Φ 670/3022/569012/25.11.85 απόφασης του Υπουργού Εθνικής Άμυνας «Κύρωση καταρτισθέντων Πινάκων Αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης από την Πρωτοβάθμια Επιτροπή Κρίσεως του άρθρου 9 του 379/83 Π. Δ/τος (ΦΕΚ Α' 136) της Νομαρχίας Λάρισας.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Έχοντας υπόψη:

α. Τις διατάξεις του άρθρου 12 του Ν. 1285/82 «Για την αναγνώριση της Εθνικής Αντίστασης του Ελληνικού Λαού εναντίον των στρατευμάτων κατοχής 1941—1944» (ΦΕΚ Α' 115).

β. Τις διατάξεις των άρθρων 9, 10 και 17 του 379/83 Π. Δ/τος «Επέκταση ευεργετημάτων του Α.Ν. 971/49 σε αγωνιστές Εθνικής Αντίστασης και λοιπούς δικαιούχους».

γ. Την 072.2/1/Γ511/8.5.86 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης και Υπουργού Εθνικής Άμυνας «Ανάθεση αρμοδιοτήτων Υπουργού Εθνικής Άμυνας στον Υφυπουργό Εθνικής Άμυνας Ορέστη Παπαστρατή».

δ. Το 33/18.4.1986 έγγραφο της Νομαρχίας Λάρισας.

ε. Την από 26.5.86 εισήγηση της ΔΕΠΑΘΑ/ΓΕΕΘΑ, αποφασίζουμε:

1. Ανακαλούμε εν μέρει την Φ.670/3022/569012/25.11.1985 απόφασή μας με την οποία κυρώθηκαν οι βάσει των 57, 58 και 59/85 Πρακτικών της Πρωτοβάθμιας Επιτροπής Κρίσεως του άρθρου 9 του Π.Δ. 379/83 της Νομαρχίας Λάρισας καταρτισθέντες πίνακες αγωνιστών εθνικής αντίστασης, ως προς τον α/α 50. Ευσταθόπουλο Λυμπέρη του Ευσταθίου και της Αικατερίνης, γενν. το 1919 στον Αετό Τριφυλλίας Μεσσηνίας, γιατί όπως διαπιστώθηκε κατά το χρόνο της συμμετοχής του στην Εθνική Αντίσταση υπηρετούσε στα Σώματα Ασφαλείας (Χωροφυλακή) και ως εκ τούτου αρμόδια για την αναγνώρισή του είναι η Πρωτοβάθμια Επιτροπή Κρίσεως του ΓΕΕΘΑ/ΔΕΠΑΘΑ και όχι της Νομαρχίας Λάρισας.

2. Κατά τα λοιπά ισχύει η ως άνω απόφαση.
Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (άρθρο 1 παρ. 1γ Ν. 301/76).

Αθήνα, 27 Μαΐου 1986

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΟΡΕΣΤΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗΣ

Αριθ. Φ. 670/3858/472488 (3)

Ανάκληση της Φ.670/2238/564556/20.6.1985 απόφασης του Υπουργού Εθνικής Άμυνας «Κύρωση καταρτισθέντων Πινάκων Αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης από την Πρωτοβάθμια Επιτροπή Κρίσεως του άρθρου 9 του 379/83 Π. Δ/τος (ΦΕΚ Α' 136) της Νομαρχίας Πέλλας.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Έχοντας υπόψη:

α. Τις διατάξεις του άρθρου 12 του Ν 1285/82 «Για την αναγνώριση της Εθνικής Αντίστασης του Ελληνικού Λαού εναντίον των στρατευμάτων κατοχής 1941—1944» (ΦΕΚ Α' 115).

β. Τις διατάξεις των άρθρων 9, 10 και 17 του 379/83 Π. Δ/τος «Επέκταση ευεργετημάτων του Α.Ν. 971/49 σε αγωνιστές Εθνικής Αντίστασης και λοιπούς δικαιούχους».

γ. Την 072.2/1/Γ511/8.5.86 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης και Υπουργού Εθνικής Άμυνας «Ανάθεση αρμοδιοτήτων Υπουργού Εθνικής Άμυνας στον Υφυπουργό Εθνικής Άμυνας Ορέστη Παπαστρατή».

δ. Το 271/19.3.86 έγγραφο της Νομαρχίας Πέλλας.

ε. Την από 26.5.86 εισήγηση της ΔΕΠΑΘΑ/ΓΕΕΘΑ, αποφασίζουμε:

1. Ανακαλούμε εν μέρει τη Φ.670/2238/564556/20.6.1985 απόφασή μας με την οποία κυρώθηκαν οι βάσει των 29, 30 και 31/85 Πρακτικών της Πρωτοβάθμιας Επιτροπής Κρίσεως του άρθρου 9 του Π.Δ. 379/83 της Νομαρχίας Πέλλας καταρτισθέντες πίνακες αγωνιστών εθνικής αντίστασης, ως προς τον α/α 24. Αλεξόπουλο Βασίλειο του Αλεξίου και της Ιωάννας, γεν. το 1908 στην Καλλιρρόη Μεσσήνης Μεσσηνίας, γιατί όπως διαπιστώθηκε κατά το χρόνο της συμμετοχής του στην Εθνική Αντίσταση υπηρετούσε στα Σώματα Ασφαλείας (Χωροφυλακή) και ως εκ τούτου αρμόδια για την αναγνώρισή του είναι η Πρωτοβάθμια Επιτροπή Κρίσεως του ΓΕΕΘΑ/ΔΕΠΑΘΑ και όχι της Νομαρχίας Πέλλας.

2. Κατά τα λοιπά ισχύει η ως άνω απόφαση.
Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (άρθρο 1 παρ. 1γ Ν. 301/76).

Αθήνα, 27 Μαΐου 1986

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΟΡΕΣΤΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗΣ

Αριθ. Φ. 670/3712/571369 (4)

Τροποποίηση της Φ.670/2678/566690/22.10.85 απόφασης του Αναπληρωτή Υπουργού Εθνικής Άμυνας «Κύρωση καταρτισθέντων Πινάκων Αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης από την Πρωτοβάθμια Επιτροπή Κρίσεως του άρθρου 9 του 379/83 Π. Δ/τος (ΦΕΚ Α' 136) της Νομαρχίας Αρκαδίας.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Έχοντας υπόψη:

α. Τις διατάξεις του άρθρου 12 του Ν. 1285/82 «Για την αναγνώριση της Εθνικής Αντίστασης του Ελληνικού Λαού εναντίον των στρατευμάτων κατοχής 1941—1944» (ΦΕΚ Α' 115).

β. Τις διατάξεις των άρθρων 9, 10 και 17 του 379/83 Π. Δ/τος «Επέκταση ευεργετημάτων του Α.Ν. 971/43 σε αγωνιστές Εθνικής Αντίστασης και λοιπούς δικαιούχους».

γ. Την 072.2/1/Γ511/8 5.86 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης και Υπουργού Εθνικής Άμυνας «Ανάθεση αρμοδιοτήτων Υπουργού Εθνικής Άμυνας στον Υφυπουργό Εθνικής Άμυνας Ορέστη Παπαστρατή».

δ. Το 218/10.12.85 έγγραφο της Νομαρχίας Αρκαδίας.

ε. Την από 26.5.86 εισήγηση της ΔΕΠΑΘΑ/ΓΕΕΘΑ, αποφασίζουμε:

1. Τροποποιούμε εν μέρει τη Φ.670/2678/566690/22.10.1985 απόφασή μας με την οποία κυρώθηκαν οι βάσει του 18/85 Πρακτικού της Πρωτοβάθμιας Επιτροπής Κρίσεως του άρθρου 9 του Π.Δ. 379/83 της Νομαρχίας Αρκαδίας καταρτισθέντες πίνακες αγωνιστών εθνικής αντίστασης, ως προς τα λανθασμένα στοιχεία ταυτότητας του με α/α 90. Αντί Σταυρόπουλος Θεόδωρος του Λεωνίδα, να γραφεί το ορθό «Σταυρόπουλος Γεώργιος του Λεωνίδα».

2. Κατά τα λοιπά ισχύει η ως άνω απόφαση.
Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (άρθρο 1 παρ. 1γ Ν. 301/76).

Αθήνα, 27 Μαΐου 1986

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΟΡΕΣΤΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗΣ

Αριθ. Γ/1921/30212π.ε. (5)

Χαρακτηρισμός ως έργων τέχνης 49 (σαράντα εννέα) κτισμάτων στο Διδυμότειχο.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις: α) του Ν. 1558/85 «περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων» που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/Α'/26.7.85. β) του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «περί Αρχαιοτήτων», γ) του Ν. 1469/50 «περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830», δ) του Π.Δ. 941/77 «περί Οργανισμού ΥΠΠΕ», ε) την Υ.Α. αριθ. ΟΕ/39750/6.8.85 «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους Γεν. Γραμματέα, Δ/ντές και Τμηματάρχες της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού» (ΦΕΚ 486/Β'/6.8.85).

2. Το Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α'/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ — ΥΧΟΠ».

3. Το από 15.10.84 έγγραφο της 4ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων με αριθ. πρωτ. 1758.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης με αριθμό 16/23.1.85.

5. Τα νεότερα στοιχεία του φακέλου, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως έργα τέχνης που χρειάζονται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/1950, 49 (σαράντα εννέα) κτίρια στο Διδυμότειχο, επειδή αποτελούν αξιόλογα δείγματα της τοπικής παραδοσιακής αρχιτεκτονικής.

1. Κολοκοτρώνη 15, κτίριο της εταιρίας «Ασφάλεια Κόσμος», ιδιοκτησίας Αριστείδη Ψαλτόπουλου. Πρόκειται για διώροφο κτίσμα από πέτρα και τούβλο. Με τούβλο τονίζονται οι παραστάδες (στις γωνίες και στο μεσαίο τμήμα πάνω από την είσοδο) και τα οδοντωτά πλαίσια των παραθύρων (κατ' απομίμηση λαξευτής πέτρας).

Η βάση του κτιρίου είναι από πέτρα, η είσοδος είναι υπερυψωμένη και συνδυάζεται με χτιστή σκάλα και μπαλκόνι.

2. 1ο Δημοτικό Σχολείο, Μιαούλη 8, ιδιοκτησίας Σχολικής Εφορείας, Νεοκλασσικίζον κτίριο, με υπόγειο, υπερυψωμένο ισόγειο και όροφο. Ψευδοπαραστάδες κοσμούν τις όψεις και ξεκινούν από περιμετρικό γείσο για να καταλήξουν στην τριπλή κορνίζα της στέγης. Η διάταξη των ανοιγμάτων είναι συμμετρική και υπάρχει σύμπτωση στους κατακόρυφους άξονες.

3. Βατάτζη 32, μαζί με το γωνιακό ισόγειο κτίσμα, ιδιοκτησίας Χρήστου Γιουρτζόγλου. Πρόκειται για δύο κτίσματα μαζί, το ένα απλό ισόγειο και το άλλο διώροφο, από τα πιο αντιπροσωπευτικά δείγματα νεοκλασσικής αρχιτεκτονικής που εφαρμόστηκε στην επαρχία. Το κτίριο έχει υπερυψωμένο ισόγειο και όροφο. Η κάτω ζώνη οργανώνεται με λαξευτή πέτρα που πλαισιώνει παράθυρα, είσοδο και τις γωνίες του κτιρίου. Ο όροφος οργανώνεται με παραστάδες στις γωνίες και στο κέντρο, ενώ τα ανοίγματα πλαισιώνονται από παραστάδες της ίδιας μορφής, με βάση και επίκρανο που πατούν σε διακοσμητικούς ταμπλάδες από σοβά και υποβαστάζουν στο πάνω μέρος πλατιά κορνίζα. Το γείσωμα της δίρριχτης στέγης, με έκτυπα ανάγλυφα (σταγόνες) στην κάτω ζώνη, φέρεται από τέσσερις παραστάδες του κτιρίου.

Κτιστό στηθαίο μεταξύ δύο κλιβάντων (αναστραμμένα φουρούσια) με ανεπτυγμένο το θέμα του ταμπλά, επιστέφει την όλη σύνθεση. Ενδιαφέρον παρουσιάζει και η όψη προς την Τσιμισκή, με ξύλινη επένδυση, σειρά παραθύρων και έντονη προβολή του ορόφου που φέρεται σε κτιστά φουρούσια.

4) Λαϊκή κατοικία, Τσιμισκή 26, ιδιοκτησίας Στάικου Σταϊκίδη. Το κτίσμα έχει την χαρακτηριστική υπερύψωση του ισογείου και η πρόσβαση στην είσοδο γίνεται με κτιστή διπλή σκάλα, που δημιουργεί κάτω από ξύλινο στέγαστρο (που το στηρίζουν φουρούσια κατά τις 2 διευθύνσεις) του απαραίτητο χώρο για στάση και που ελέγχεται από πλευρικά παράθυρα των δωματίων.

5) Βατάτζη 51, ιδιοκτησίας κληρονόμων αφών Σινκτίδη. Στο κτίσμα υπάρχει μία συνύπαρξη στοιχείων λαϊκής και νεοκλασσικής αρχιτεκτονικής. Είναι εμφανές ότι τα δεύτερα υποτάσσονται στα πρώτα που κυριαρχούν στη δομή και την οργάνωση του χώρου διατηρώντας ένα σχεδόν διακοσμητικό χαρακτήρα με παραστάδες, πλαισίωση ανοιγμάτων, ταμπλάδες στις ποδιές των παραθύρων, κορνίζες.

6) Δημοκρατίας 50—52, ιδιοκτησίας Δούλογλου Αριστείδη και Δούλογλου Ηρακλή (Καφενείο Καλογιαννόπουλου) και (νεωτερισμοί Κων/νου Τερζούδη). Πρόκειται για κτίσμα που στο ισόγειο έχει καταστήματα και στους ορόφους κατοικίες. Τα ανοίγματα φέρουν πλαισίωση από σοβά, οι γωνίες τονίζονται με παραστάδες, η στέγη είναι δίρριχτη και ένα μπαλκόνι τονίζει το κέντρο του κτίσματος.

7) Δημοκρατίας 54, ιδιοκτησίας αφών Σιναπίδη. Πρόκειται για ισόγειο κτίσμα που στεγάζει μαγαζί, με οινοπνευματώδη και αποικιακά είδη. Το κτίσμα έχει ξύλινες πόρτες, φεγγίτες και σιδερένια ρολλά.

8) Π. Μελά 6 και Ι. Μεταξά. Λαϊκός φούρνος, ιδιοκτησίας Χαράλαμπου Μπαχτεβάνη. Ένα αξιόλογο έργο λαϊκής τέχνης αποτελεί ο φούρνος αυτός με χαρακτηριστική την προβολή της ξύλινης βιτρίνας και της «αστρέχας».

Στο εσωτερικό, η ομορφιά της λαϊκής αρχιτεκτονικής φαίνεται στη «σκούφια» του φούρνου, τον πέτρινο και τον ξύλινο πάγκο και το λουλακί χρώμα του σοβά.

9) Κατακουζηνού 24, ιδιοκτησίας Πασχάλη Χρηστίδη. Το κτίριο είναι διώροφο με ραφείο στο ισόγειο και κατοικίες στον όροφο με όψεις σε τρεις δρόμους. Στο ισόγειο τα ανοίγματα πλαισιώνονται με τόξα. Στον όροφο σοβάς με οριζόντιες χαράξεις, αποδίδει το ισόδομο σύστημα. Τα παράθυρα έχουν πλαίσια με ελαφρά καμπύλη το ανώφλι. Στην κεντρική όψη υπάρχει μπαλκόνι που το στηρίζουν μεταλλικά φουρούσια.

10) Βρανά 66, ιδιοκτησίας Μανάκα. Πρόκειται για λαϊκό κτίσμα. Στο ισόγειο στεγάζεται παντοπωλείο, με χαρακτηριστικά σιδερένια ρολλά στα παράθυρα, ενώ στον όροφο κατοικία με τρία ανοίγματα στην όψη. Όλη η επιφάνεια είναι ασπρισμένη με ασβέστη. Τα πλήρη υπερτερούν στα κενά και μία αρκετά προεξέχουσα «αστρέχα» καλύπτει περιμετρικά το κτίριο.

11) Βρανά 90, ιδιοκτησίας Παναγιώτη Καρτσίδη. Πρόκειται για λαϊκό ξύλινο σπίτι με την κατοικία στον όροφο και παντοπωλείο στο ισόγειο. Ο όροφος έχει ξύλινη επένδυση με φαρδιές σανίδες που τοποθετούνται οριζόντια. Η προβολή κατά το ήμισυ της όψης σε σαχνισί γίνεται με τη στήριξη σε διπλής καμπυλότητας ξύλινα φουρούσια. Εδώ αντίθετα με το κτίριο Βρανά 66, υπερτερούν τα ανοίγματα στα πλήρη. Τα ανοίγματα κλείνουν με ξύλινα κεπέγκια.

12) Βρανά 25, ιδιοκτησίας Τσικούρα. Πρόκειται για βιομηχανικό κτίσμα - μύλο, των αρχών του αιώνα. Χαρακτηριστικά μορφολογικά στοιχεία είναι τα δύο παράθυρα στον όροφο με τα μικρά τζάμια, συμμετρικά διαταγμένα στο μεγάλο μπαλκόνι με το νεοκλασσικό κιγκλίδωμα. Όπως δείχνει τυχαία πτώση σοβάδων, το ισόγειο είναι κτισμένο από πέτρα, ενώ ο όροφος με ελαφρότερα υλικά (μπαγδατί και επίχρισμα από άγριο πεταχτό σοβά). Περιμετρικά η επιφάνεια αυτή κλίνει με κορδονέτο και διπλή τούβλινη κορνίζα από την όψη του δρόμου, ενώ στη μεγάλη πλευρά έχει φαρδιά ξύλινη κορνίζα και μεταλλική υδρορροή.

13) Λαχαναγορά 3, ιδιοκτησίας Δημητρίου Χατζηκουλίδη. Πρόκειται για διώροφη κατοικία με επένδυση από ξυλοσανίδες που τοποθετούνται κατακόρυφα και οριζόντια στο 2ο όροφο. Η στέγη είναι ξύλινη σκαφοειδής και προεξέχει έντο-

να. Το τετράπλευρο τραπέζιο, που ορίζεται από τη βάση της στέγης και την οριζόντια γραμμή των ανωφλίων πάνω από τα τρία παράθυρα, το επενδύουν φαρδιές σανίδες που μπαίνουν οριζόντιες. Στα διαστήματα μεταξύ των παραθύρων που ορίζονται ορθογώνια σχήματα με αρμοκαλύπτρα—μπασκια τοποθετούνται πάλι κατά την ίδια διεύθυνση σανίδες.

Κάτω από την ποδιά των παραθύρων στη γραμμή του κατωκασιού που ελαφρά προεξέχει σχηματίζοντας υποτυπώδες πεζούλι, καρφώνονται κάθετα φαρδιές σανίδες με ωραία απόληξη.

Η προεξοχή του β' ορόφου (σαχνισί) που στηρίζεται με τέσσερα μεταλλικά φουρούσια και η έντονη κρέμαση των σανίδων προς τα κάτω, δημιουργεί την εντύπωση ενός πρωτότυπου σκιάδου για τα παράθυρα του ορόφου.

14) Πατριάρχου Διονυσίου 11, ιδιοκτησίας Αποστόλου Τσολακίδη. Λαϊκό πλατυμέτωπο κτίσμα με συμμετρικές προχωρήσεις των δύο άκρων προς τα έξω, σαχνισιά που έχουν για στήριγμα τρία ξύλινα φουρούσια και ελαφρότερα καμπύλα τόξα στο ανώφλι των παραθύρων. Το ισόγειο έχει ανοίγματα στις ίδιες θέσεις με την πόρτα στο κέντρο.

15) Καραϊσκάκη 14, ιδιοκτησίας Στάϊκου Πατσιάκου. Διόροφο κτίσμα που στεγάζεται με δίρριχτη κεραμοσκεπή στέγη. Στο υπερυψωμένο ισόγειο υπάρχουν δύο μικρά ανοίγματα με σιδεριά, ενώ στον όροφο δύο παράθυρα με σκουρέτα που δεν φτάνουν μέχρι το κατωκάσι. Υπάρχουν σ' όλο το κτίριο απλουστευμένες νεοκλασσικές διακοσμήσεις, κορνίζες (διπλή στο ύψος της ποδιάς, στάθμη ορόφου ισογείου, στάθμη της στέγης, απλή στη στάθμη του ημιυπογείου, παραστάδες που τρέχουν σε ύψος 2 ορόφων, γύρω από τα παράθυρα και στις γωνίες του κτιρίου).

16) Καραϊσκάκη 28 και Μεταξά, ιδιοκτησίας Στέφανου Αθανασιάδη. Είναι ένα από τα πιο χαρακτηριστικά σπίτια του Διδυμότειχου. Μονόροφο, κεραμοσκεπές με οριζόντια επένδυση σανίδων, αρμοκάλυπτρα γύρω στα παράθυρα, ταμπλαδωτή πόρτα και κάθετες σανίδες μικρότερου φάρδους στο τριγωνικό αέτωμα της στέγης. Άνετος ο χώρος προσπέλασης της εισόδου δημιουργεί πλατύσκαλο που λειτουργεί και σαν μπαλκόνι. Ενδιαφέρον παρουσιάζει ακόμα το γεωμετρικό θέμα του ταμπλά στη σκάλα.

17) Κολοκοτρώνη 19, ιδιοκτησίας Αφών Τσιγγίδη. Ενδιαφέρον σ' αυτό το κτίριο παρουσιάζουν τα μοναδικά για την διπλή καμπυλότητα του υπέρθυρού τους τέσσερα παράθυρα. Το υλικό της δομής στη βάση είναι πέτρα, πιο πάνω διακρίνεται τούβλο γεμάτο από ενδιάμεσα σε κανονικές αποστάσεις ξυλοδεσιές.

18) Βατάτζη 26, ιδιοκτησίας Στάϊκου Πατσιάκα. Πρόκειται για κτίριο διόροφο με ημιϋπόγειο και με ξύλινη επένδυση στο δεύτερο όροφο από φαρδιές σανίδες που τοποθετούνται οριζόντια.

19) Βατάτζη 28, ιδιοκτησίας Δημητρίου Καραματζάρη. Το κτίσμα χαρακτηρίζεται από απόλυτη συμμετρία η οποία τονίζεται με τη θέση των ανοιγμάτων και το κτιστό στηθαίο που καμπυλώνει στο μέσο. Τα παράθυρα του ημιϋπογείου κρατούν ακόμα τις αρχικές σιδεριές ενώ εκείνα του ισογείου έχουν πλαστικά ρολλά.

20. Βατάτζη 30, ιδιοκτησίας Κων/νου Κηπουρού. Κτίσμα με νεοκλασσικίζοντα στοιχεία, όπως κορνίζα μεταξύ ημιυπογείου και υπερυψωμένου ισογείου ταμπλά από σοβά στην ποδιά του παραθύρου που πλαισιώνονται από εσωτερική κορνίζα. Τέλος υπάρχουν παραστάδες στην είσοδο με χαρακτηριστικές καμπυλώσεις στο πίσω μέρος. Η στέγη είναι τετράκλινη και τα όμβρια απομακρύνονται με οριζόντια και κάθετη υδρορροή.

21) Κανάρη 1, ιδιοκτησίας Δημητρίου Τσάγγου. Κτίσμα ισόγειο που είναι χώρος καταστημάτων, με ξύλινες πόρτες, φεγγίτες και σιδερένια ρολλά. Κάτω από τη στέγη μια απλή κορνίζα και υδρορροή για τα νερά της βροχής.

22) Κανάρη 2, ιδιοκτησίας Ευαγγελίας Γιαγτζή. Κτίσμα πλατυμέτωπο με τριμερή διάταξη στο εσωτερικό (δωμάτια — κοινόχρηστος χώρος — δωμάτια) και με υποχώρηση προς το εσωτερικό της εισόδου.

23) Κανάρη 3, ιδιοκτησίας Άννας Αλεξανδρίδου. Κτίσμα με ηγιϋπόγειο, υπερυψωμένο ισόγειο και όροφο που ένα τμήμα του (σαχνισί), προβάλλει πάνω από το δρόμο, ενώ στηρίζεται σε ξύλινα φουρούσια. Ενδιαφέρον παρουσιάζει το πλάσιμο των επιφανειών με αλεπάλληλες προβολές και εσοχές. Το κτίσμα είναι επενδεδυμένο με ξύλο και η πλάγια όψη του αποκαλύπτει ένα ιδιαίτερα καλοδεμένο ξύλινο σκελετό.

24) Κανάρη 5, ιδιοκτησίας Μόρφως Ευσταθιάδου. Πρόκειται για κτίσμα λαϊκό, πλατυμέτωπο, με ημιϋπόγειο και υπερυψωμένο ισόγειο. Παρουσιάζει και αυτό την τριμερή διάταξη στο εσωτερικό και στην όψη πράγμα που γίνεται εμφανές.

25) Βασ. Αλεξάνδρου 54, ιδιοκτησίας κληρονόμων Ψαρρά. Εντύπωση σ' αυτό το κτίσμα, προκαλεί το μεγάλο ύψος της ζώνης των καταστημάτων. Υπάρχουν τρεις παραστάδες με εσόγλυφο το περίγραμμα των ταμπλάδων, ξύλινη ταμπλαδωτή πόρτα με σιδεριά και φεγγίτη. Οι πόρτες του καταστήματος μοιράζονται σε τρία μέρη και τις προστατεύουν σιδερένια ρολλά. Η ζώνη της κατοικίας φαίνεται πως δέχτηκε μεταγενέστερες προσθήκες που ωστόσο εννοποιούνται μορφολογικά μέσα στο σύνολο.

26) Κατακουζηνού 66, ιδιοκτησίας Γρηγορίου Κυριάκογλου. Πρόκειται για κτίσμα στο οποίο συνυπάρχουν λαϊκά με νεοκλασσικίζοντα στοιχεία. Μια ιδαιτερότητα παρουσιάζουν τα ξύλινα κεπέγκια με τα διαφράγματα στις ποδιές των δύο παραθύρων. Νεοκλασσικίζοντα στοιχεία, είναι η συμμετρία των ανοιγμάτων ως προς τον άξονα (εισόδου), η πλαισίωση των παραθύρων με σοβά η υποδήλωση παραστάδων στις γωνίες και στο μέσο.

27) Κρήνη στην οδό Αφροδίτης, ιδιοκτησίας Δήμου Διδυμότειχου. Πρόκειται για έργο ισλαμικής γλυπτικής, το οποίο αρχικά ήταν σχεδόν έξω από το Διδυμότειχο και ο Δήμος το μετέφερε στην οδό Αφροδίτης. Ο καθαρισμός που έγινε με θειϊκό οξύ κατέστρεψε την επιγραφή που υπήρχε και έτσι χάθηκαν πολύτιμες πληροφορίες. Η όλη σύνθεση μιμείται την είσοδο του ναού, διακρίνονται κιονίσκοι (με μείωση) βάση και κιονόκρανα με ιονίζουσες έλικες, πιο πάνω ενσωματώνεται ανώφλιο με τόξα διπλής καμπυλότητας που περιβάλλουν το κεντρικό κάπως υπερυψωμένο τόξο. Ολόκληρη η επιφάνεια διακοσμείται με ανάγλυφα.

Στις άκρες επαναλαμβάνεται το θέμα των κιονίσκων, μενταγιόν μικρά κάνιστρα και φυτικός διάκοσμος.

Στο πάνω μέρος, μέσα σε πλαίσιο υπήρχε η επιγραφή. Η γούρνα από σκαλισμένο ολόσωμο μάρμαρο, φέρει στην όψη της ανάγλυφη ταινία και πλαισιώνεται από βάσεις που πατούν τα κολωνάκια.

Η όλη σύνθεση δένεται με πλάκα που συνδέει την παροχή του νερού και μπαίνει σαν τελικό φόντο.

28) Δημοκρατίας 36, ιδιοκτησίας κληρονόμων Παπαζήδη Ιωάννη Τσοσούνη. Το ενδιαφέρον αυτού του κτιρίου έγκειται στην όψη του ορόφου. Τα ανοίγματα συμμετρικά προς το κέντρο, έχουν περιθυρώματα από τραβηχτό σοβά, το ανώφλι των παραθύρων είναι ελαφρά καμπύλο και δέχεται χαμηλή κορνίζα, ενώ η μπαλκονόπορτα που αρχικά είχε φεγγίτη με την πλαισίωση της φτάνει στο ύψος της τριπλής κορνίζας κάτω από τη στέγη. Στις γωνίες σχηματίζονται παραστάδες πάλι από σοβά. Χαρακτηριστική είναι η χάραξη ισόδομου συστήματος, αλλά η ζώνη της ποδιάς των παραθύρων διακοσμείται με χιαστί μεγάλα σχήματα. Στο ισόγειο με τα καταστήματα, χαράζονται πέντε τόξα με διακεκριμένους τους θολίτες στο κέντρο.

29) Αμαλίας 17 ιδιοκτησίας Ιωάννη Γιαρματζή. Πρόκειται για παλιά τουρκική σχολή ιππικού, γνωστού ως αχούρια Γερμετζή. Η όψη του κτίσματος είναι επενδεδυμένη από τη βάση ως τη στέγη με σανίδες που τοποθετούνται οριζόντια.

Στο χώρο του τριγωνικού αετώματος στο κέντρο της δίρριχτης στέγης, προβάλλει έντονα το σαχνισί της σοφίτας. Η αίσθηση της προβολής γίνεται ακόμα πιο έντονη με το εγάλσιμο της «αστρέχας» που φέρει διακόσμηση με πηχάκια. Τα δύο ορθογώνια τρίγωνα και από τις δύο μεριές της σοφίτας επενδύονται με σανίδες κάθετες με ξυλόγλυπτο διάκοσμο (φλογόμορφο) στην κάτω πλευρά.

Στον όροφο διακρίνονται δύο σαχνισιά συμμετρικά της εισόδου που το βάρος του φέρεται πάνω σε ξύλινα φουρούσια (όμοιας μορφής μ' αυτά της σοφίτας). Τα ανοίγματα είναι απλά με δύο κανάτια και φεγγίτη.

Στο ισόγειο η είσοδος, σύμφωνα με τα γνωστά, υποχωρεί προς το εσωτερικό ενώ ο έλεγχός της επιτυγχάνεται με τα άνοιγμα πλευρικών παραθύρων.

30) Βασ. Αλεξάνδρου 20, ιδιοκτησίας Παρασκευά Πατσουρίδη και Κων/νου Τερζούδη. Πρόκειται για πολύ αξιόλογο κτίσμα δ'όροφο με σκαφοειδή στέγη, μοναδικό από άποψη κατασκευής. Είναι παλιά εβραϊκή αποθήκη μεταξουργείου, που περιλαμβάνει 3 καταστήματα στο ισόγειο και που χωρίζονται μεταξύ τους από ημικυκλικούς κίονες (με βάση και επίκρανο) που επεκτείνονται και στον όροφο. Η στάθμη ισογείου ορόφου, τονίζεται περιμετρικά με απλή κορνίζα και ζώνη που φέρει το γεωμετρικό θέμα των ταμπλάδων. Από την πλευρά της Όθωνος ανάγεται είσοδος με πέτρινες παραστάδες και φεγγίτη που πλαισιώνεται από δύο παράθυρα με ημικυκλικούς φεγγίτες. Στον όροφο ανοίγονται τοξωτά παράθυρα με πλαίσιο από σοβά που μιμείται λαξευτούς λίθους με ιδιαίτερα τονισμένο το θολίτη, στο μέσο του τόξου. Τα παράθυρα έχουν πέτρινο κατωκάσι. Στο κέντρο δύο μπαλκονόπορτες οδηγούν σε εξώστη με απλό σιδερένιο κιγκλίδωμα. Στον δεύτερο όροφο τοποθετείται στο κέντρο διπλό παράθυρο που ενοποιείται με διπλή κορνίζα. Πιο πάνω καμπυλώνεται το γείσο της στέγης στο οποίο καταλήγουν τέσσερεις παραστάδες στο κέντρο και δύο στις γωνίες.

31) Ελληνοχωρίου και Αγίας Φωτεινής, ιδιοκτησίας Πάρολου. Παλιό μεταξουργείο με βάση κτισμένη από πέτρα σε ανισόδομο σύστημα και κορμό από ανεπίχριστο, ψημένο, γεμάτο τούβλο. Περιλαμβάνει υπερυψωμένο ισόγειο και όροφο έχει δικλινή στέγη και στις παραστάδες φέρει παλιές ενισχύσεις από μεταλλικούς αντισεισμικούς ελκυστήρες.

32) Ελληνοχωρίου και Αγίας Φωτεινής, παλιά στρατιωτική διοίκηση, ιδιοκτησίας Ιωάννη Ναλμπάντη. Πρόκειται για μεγάλο διόροφο κτίσμα με κορμό από ανεπίχριστο ψημένο τούβλο. Αποτελείται από ισόγειο και όροφο με απλά ανοίγματα και δικλινή στέγη.

33) Θεοφίλου 2, ιδιοκτησίας Αθανασίου Μαυρομάτη. Ισόγειο ξύλινο σπίτι με πόρτα εισόδου ταμπλαδωτή και υπερυψωμένο ημικυκλικό φεγγίτη με σύνθετο σχέδιο. Τοξωτό είναι και το άνοιγμα στο κέντρο με συμμετρικά τα παράθυρα από δύο σε κάθε πλευρά (με σιδεριά φεγγίτη και δύο κανάτια). Η είσοδος ελέγχεται από το πλάϊ. Εντυπωσιακός είναι ο πλούτος των ξύλινων διακοσμήσεων (οι σανίδες εφαρμόζουν η μία στην άλλη με το σύστημα του ραμποτέ). Τα παράθυρα πλαισιώνονται με αρμοκαλύπτρα, γείσο και κατωκάσι, ενώ ξύλινες παραστάδες στις γωνίες, καταλήγουν σε ζώνη, κάτω από την κορνίζα της στέγης, με οδοντωτή ταινία.

34) Κατακουζηνού 34—36, ιδιοκτησίας Παναγιώτη Χατζηγεωργίου. Πρόκειται για κτίσμα με ξύλινη επένδυση με ισόγειο και όροφο. Στο ισόγειο υπάρχουν μαγαζιά και ο όροφος ξεπροβάλλει σαν ενιαίο σαχνισί, στηριζόμενο σε 7 ξύλινα φουρούσια. Έξι παράθυρα ανοίγονται σε ίσες αποστάσεις με φεγγίτη και δύο κανάτια. Στο ισόγειο υπάρχουν παράθυρα με ξύλινα κεπέγκια, πόρτες με ένα ή δύο ψηλούς φεγγίτες. Όλα τα ανοίγματα πλαισιώνονται με αρμοκαλύπτρα, το ίδιο και οι γωνίες του ορόφου.

35) Μανδολίδου 56, ιδιοκτησίας Βάγιας Δεκίδου. Κατοικία με χαρακτηριστική υπερύψωση του ισογείου και με παντζούρια που έχουν αντικατασταθεί από πλαστικά ρολλά. Ενδιαφέρονται στοιχεία είναι η διπλή ξύλινη ταμπλαδωτή πόρτα και διακοσμήσεις από ανθέμια στις παραστάδες της εισόδου και στις γωνίες του κτιρίου.

36) Κατοικία σταθμάρχη, στο χώρο του σιδηροδρομικού σταθμού. Κτισμένη πάνω σε λόφο, με ανηφορική πρόσβαση από το δρόμο. Έχει ισόγειο και όροφο. Είναι κτισμένη από πέτρα και τα ανοίγματα πλαισιώνονται από τούβλο. Η στέγη είναι δίρριχτη με έντονη προεξοχή της ξύλινης κορνίζας.

37) Κατοικία κλειδούχου. Το κτίσμα βρίσκεται από την άλλη μεριά των γραμμών, μέσα σ' ένα κήπο. Είναι κτισμένο από λαξευτή πέτρα, σε ανισόδομο σύστημα. Είναι κτίσμα ισόγειο με κορνίζα στη στενή πλευρά της στέγης, με πλαισίωση από τούβλο στα παράθυρα και ξύλινα κεπέγκια.

38) Αποθήκη εμπορευμάτων του σιδηροδρομικού σταθμού. Ένα εκτεταμένο κτίριο με πρωτότυπο τρόπο κατασκευής (οι όρθιοι στύλοι μεταβιβάζουν τα φορτία της στέγης, οι πλάγιοι αποτελούν στήριξη των οριζοντίων σανίδων που σχηματίζουν τα στοιχεία πληρώσεως). Η κορνίζα της στέγης έχει ξηλωθεί και η αποθήκη κινδυνεύει.

39) Εκδοτήριο εισιτηρίων). Σε επαφή με την αποθήκη εμπορευμάτων βρίσκεται το πάνω κτίσμα, με ισόγειο και όροφο. Στην κάτω ζώνη οι σανίδες τοποθετούνται οριζόντια στην πάνω κάθετα. Η στέγη δίρριχτη, έχει «αστρέχα» που προεξέχει έντονα.

40) Κυλικείο του σταθμού. Το κτίσμα είναι μικρό με πόρτα και δύο παράθυρα συμμετρικά (τύπου καρμανιόλα), δέχεται επένδυση από σανίδες που τοποθετούνται οριζόντια. Ακριβώς δίπλα έχει γίνει συμπλήρωση - επέκταση με διακριτικό τρόπο.

41) Αθηνάς 2, ιδιοκτησίας Θεοδόση Πυλούδη. Πρόκειται για το μοναδικό δείγμα αρμένικης κατοικίας, με το χαρακτηριστικό κυματισμό της στέγης, που σώζεται σήμερα στο Διδυμότειχο. Υπάρχει και εδώ η τυπική διάταξη της εισόδου με τη διπλή σκάλα, το πλατύσκαλο - στάση και τον έλεγχο από τα πλευρικά παράθυρα της πόρτας. Πάνω ακριβώς από την είσοδο, υπάρχει θαυμάσια φωτογραφία με φανταστικό τοπίο μέσα σε μενταγιόν, και φυτικό διάκοσμο. Κατασκευάστηκε το 1893 από τεχνίτες που ήρθαν από την Κωνταντινούπολη. Εξωτερικά διακρίνονται στα πλάγια, η στάθμη του ημιυπογείου και πιο πάνω το υπερυψωμένο ισόγειο. Στο χώρο υποδοχής υπάρχει ένα εξαιρετικό ξύλινο ταβάνι με ροζέτα και φιόγκους, που έχει βαφεί λευκό πρόσφατα.

42. Θεοφίλου 8, ιδιοκτησίας Αθανασίου Σωτηριάδη. Πρόκειται για ισόγειο κατοικία, κτισμένη με πέτρα και τούβλο (διακρίνονται βυζαντινοί, συμπαγείς πλίνθοι με μικρό πάχος) που επενδύεται από τη βάση και πάνω με φαρδιές σανίδες οι οποίες τοποθετούνται οριζόντια. Τα ανοίγματα δέχονται αρμοκάλυπτρα (και σιδεριές τα δύο μεγάλα που βλέπουν στο δρόμο).

43) Γεφύρας 6, ιδιοκτησίας Γεωργίου Παλατσίδη. Πρόκειται για κτίσμα με ισόγειο και όροφο, επενδεδυμένο με ξύλο, κατά το γνωστό τρόπο, με οριζόντιες σανίδες. Στον όροφο προβάλλει σαχνισί που στηρίζεται σε 4 απλά ξύλινα φουρούσια.

44) Γεφύρας 11, Κων/νου Αυγουστή. Κτίσμα με ισόγειο και όροφο επενδεδυμένο με ξύλο. Στον όροφο προβάλλει σαχνισί.

45) Κτίσμα στην οδό Γεφύρας, ιδιοκτησίας της αρμένικης εκκλησίας. Πρόκειται για κτίσμα με ισόγειο και όροφο που ανοίγει στο πλάϊ με μπαλκόνι σε χώρο κλειστής αυλής.

46) Κατακουζηνού 6, ιδιοκτησίας Ιωάννη Θεοδοσιάδη. Ισόγειο κτίσμα καταστήματος. Ο χώρος ορίζεται από δύο σιδερένια ρολλά και την φάσα που τα περιέχει. Μοναδικό στολίδι είναι οι δύο ρόμβοι με ανθέμιο στο κέντρο. Ανάμεσά τους μικρή η ταμπέλα του μαγαζιού. Πάνω από το γείσο ο χώρος του παταριού μ' ένα διπλό παράθυρο στο κέντρο και δύο άλλα στις άκρες. Η κατασκευή είναι ελαφριά, από πηχάκια ή καλάμια οριζόντια μπαγδατί και σοβά. Η κορνίζα της στέγης ξύλινη.

47) Κατακουζηνού 10, ιδιοκτησίας Κων/νου Κεσόγλου. Ισόγειο κτίσμα καταστήματος με τρία ανοίγματα. Η φάσα έχει απλό ορθογώνιο, με ανθέμια στο κέντρο που σχηματίζουν σταυρό. Το στέγαστρο από πάνω είναι μεταλλικό και στηρίζεται σε τέσσερα φουρούσια.

48) Βενιζέλου 21, ιδιοκτησίας Στέφανου Χατζηβασιλειάδη. Κτίριο με νεοκλασσικά στοιχεία (όπως φουρούσια και κιγκλιδώματα μπαλκονιών) λαμβάνει μαγαζιά στο ισόγειο και κατοικία στον όροφο. Έχει τοποθετηθεί στη γωνιακή παραστάδα μαρμάρινη επιγραφή που μνημονεύει το γεγονός της δολοφονίας του Νομάρχη Ιωάννη Φραγκούλη.

49) Μανδολίδου 39, ιδιοκτησίας κληρονόμων Δημητρίου Μπακιρτζή. Πλατυμέτωπη κατοικία, με ξύλινη επένδυση του ορόφου όπου συνδιάζεται το σαχνισί με χαγιάτι στο μέσο. Τα παράθυρα ανοίγονται συμμετρικά προς το κέντρο ανά 4 στο ισόγειο και δύο στον όροφο.

Όλα τα παραπάνω κτίρια αποτελούν πολύ ενδιαφέροντα και χαρακτηριστικά οικοδομικά δείγματα της ντόπιας αρχιτεκτονικής, όπως διαμορφώθηκε με την επίδραση διαφόρων αρχιτεκτονικών ρευμάτων.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 11 Ιουνίου 1986

Με εντολή Υπουργού
Η Προϊσταμένη
ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ

Αριθ. ΑΓ 6377 (6)

Τροποποίηση του Ο.Ε.Υ. του Δήμου Σουφλίου σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1188/1981.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΕΒΡΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Την 27/1986 απόφαση του Δ.Σ. Σουφλίου που υποβλήθηκε με το 734/1986 έγγραφο και αφορά την τροποποίηση του Ο.Ε.Υ. του Δήμου, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1188/1981.
2. Τις διατάξεις των άρθρων 153, 156 παρ. 2 του ΔΚΚ 12 και 32, 33, 41, 45, 52, 58 και 329 του Ν. 1188/1981.
3. Τη 10/1/2/1986 σύμφωνη γνωμοδότηση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων του άρθρου 5 του Ν. 1188/1981, και
4. Όλα τα στοιχεία του οικείου φακέλου, αποφασίζουμε:

Εγκρίνουμε την 27/1986 απόφαση του Δ.Σ. Σουφλίου περί τροποποίησης του Ο.Ε.Υ. του Δήμου Σουφλίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1188/1981 και ειδικότερα:

1. Διοικητική Υπηρεσία.

Α'. Κλάδος ΑΤ1 Διοικητικού:
Δύο θέσεις με βαθμό 8ο—6ο.

Β'. Κλάδος ΜΕ1 Διοικητικού:
α) Μία θέση με βαθμό 5ο—4ο.
β) Τέσσερις θέσεις με βαθμό 10ο—6ο.

Γ'. Κλάδος ΜΕ15 Εισπρακτόρων:
Δύο θέσεις εισπρακτόρων με βαθμό 10ο—6ο, εκ των οποίων η μία ανυψώνεται σε βαθμό 5ο—4ο.

Δ'. Κλάδος Στοιχειώδους Εκπαίδευσης:
Κλάδος ΣΕ1 Κλητήρων—Θυρωρών:
Μία θέση με βαθμό 12ο—7ο.

2. Υπηρεσία Ύδρευσης.

Κλάδος ΣΕ16:
Μία θέση εργάτη ύδρευσης με βαθμό 12ο—7ο.

3. Τεχνική Υπηρεσία.

Α'. Κλάδος ΑΤ3 Πολιτικών Μηχανικών:
Μία θέση με βαθμό 6ο—4ο.

Β'. Κλάδος ΑΡ4 Τεχνολόγων Μηχανολόγων ή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών:
Μία θέση με βαθμό 9ο—6ο.

4. Κλάδος Προσωρινών Θέσεων κατεχομένων από τακτικούς μόνιμους υπαλλήλους.

Α) Κλάδος ΜΕ20 Τεχνικού και λοιπού προσωπικού:
Μία θέση οδηγού αυτοκινήτου με βαθμό 9ο—6ο της Υπηρεσίας Καθαριότητας.

Β) Προσωρινός κοινός κλάδος ΣΕ10:
α) Μία θέση υδρονομέα με βαθμό 11ο—7ο της Υπηρεσίας Ύδρευσης.
β) Μία θέση εργάτη—φύλακα με βαθμό 12ο—7ο της Υπηρεσίας Νεκροταφείων.
γ) Μία θέση εργάτη με βαθμό βαθμό 12ο—7ο της Υπηρεσίας Εκμετάλλευσης Δημοτικών Σφαγείων.

5. Προσωπικό με σύμβαση Ιδιωτικού Δικαίου με πλήρη ή μερική απασχόληση.

α) Έξι θέσεις εργατών της Υπηρεσίας Καθαριότητας με πλήρη απασχόληση.
β) Μία θέση καθαρίστριας γραφείων με πλήρη απασχόληση.
γ) Μία θέση καθαριστή της Υπηρεσίας Αφοδευτηρίων με μερική απασχόληση, δηλ. τρεις (3) ώρες την ημέρα.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αλεξανδρούπολη, 4 Ιουνίου 1986

Με εντολή Νομάρχη
Ο Διευθυντής
Α. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

Αριθ. ΑΓ 6376 (8)

Τροποποίηση του Ο.Ε.Υ. του ΚΑΠΗ Σουφλίου στις διατάξεις του Ν. 1188/1981.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΕΒΡΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Την 143/1985 απόφαση του Δ.Σ. Σουφλίου και την 24/1985 του Διοικητικού Συμβουλίου του ΚΑΠΗ που υποβλήθηκαν με το 4143/1985 έγγραφο και αφορά την τροποποίηση του Ο.Ε.Υ. του ΚΑΠΗ Σουφλίου στις διατάξεις του Ν. 1188/1981.
2. Τις διατάξεις των άρθρων 153 και 156 παρ. 2 του ΔΚΚ 12, 44, 45, 68, 71 και 250 του Ν. 1188/1981 και 68 του Ν. 1416/1984.
3. Την 136/1/3/1986 σύμφωνη γνωμοδότηση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων του άρθρου 5 του Ν. 1188/1981, και
4. Όλα τα στοιχεία του οικείου φακέλου, αποφασίζουμε:

Εγκρίνουμε την 143/1985 απόφαση του Δ.Σ. Σουφλίου με τις διατάξεις του Ν. 1188/1981 και ειδικότερα:
περί τροποποίησης Ο.Ε.Υ. του ΚΑΠΗ Σουφλίου σύμφωνα

Α'. Υγειονομικό Προσωπικό.

α) Κλάδος ΑΡ6:
Μια θέση επισκέπτριας αδελφής με βαθμό 8ο—6ο.
β) Κλάδος ΑΡ8:
Μια θέση αδελφής νοσοκόμου με βαθμό 8ο—6ο.
γ) Κλάδος ΑΡ10:
Μια θέση φυσικοθεραπευτή—τριας με βαθμό 9ο—6ο.

Β'. Διοικητικό Προσωπικό.

Κλάδος ΑΡ2:
Μια θέση Κοινωνικής Λειτουργού με βαθμό 8ο—6ο.

Γ'. Προσωπικό Ειδικών Θέσεων.

Μία θέση Ιατρού Φυσικής Ιατρικής και Αποκατάστασης ή Γηρίατρος κατά προτίμηση και ελλείψει αυτού Παθολό-

γος ή άλλης ειδικότητας, με σχέση εργασίας αόριστου χρόνου ιδιωτικού δικαίου, με τρίωρη ημερήσια απασχόληση.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αλεξανδρούπολη, 4 Ιουνίου 1986

Με εντολή Νομάρχη
Ο Διευθυντής
Α. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

Αριθ. ΕΣ. 6168 (9)

Σύσταση ίδιου Νομικού Προσώπου με το όνομα «Πνευματικό Κέντρο Δήμου Ηγουμενίτσας».

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 175 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα (Π.Δ. 76/1985).
2. Τις διατάξεις του Π.Δ. 331/1983.
3. Την 96/1986 απόφαση του δημοτικού συμβουλίου Ηγουμενίτσας, περί συστάσεως ίδιου Νομικού Προσώπου με το όνομα «Πνευματικό Κέντρο Δήμου Ηγουμενίτσας» με έμβλημα ένα περιστέρι με κλάδο ελαίας, αποφασίζουμε:

1. Συστήνουμε ίδιο Νομικό Πρόσωπο με το όνομα «Πνευματικό Κέντρο Δήμου Ηγουμενίτσας» στο Δήμο Ηγουμενίτσας του Νομού Θεσπρωτίας.

2. Σκοπός του Νομικού αυτού Προσώπου είναι η πνευματική και πολιτιστική ανάπτυξη του λαού της πόλης της Ηγουμενίτσας και του Νομού γενικότερα.

3. Πόροι του Νομικού Προσώπου είναι:
α. Ετήσια επιχορήγηση από το Δήμο.
β. Πάσης φύσεως συνδρομές, εισφορές, δωρεές, κληρονομιές, κληροδοσίες.
γ. Εισπράξεις από τις παρεχόμενες υπηρεσίες του Νομικού Προσώπου.
δ. Πρόσοδοι από την ίδια την περιουσία του.
ε. Κάθε παροχή του Κράτους ή άλλοι νόμιμοι πρόσοδοι.

4. Το Νομικό Πρόσωπο διοικείται από εικοσιπενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο που αποτελείται από:
1. Το Δήμαρχο της πόλης Ηγουμενίτσας, ως πρόεδρο.
2. Ένα δημοτικό σύμβουλο.
3. Έναν εκπρόσωπο του Φιλοπρόοδου Όμιλου Ηγουμενίτσας.
4. Έναν εκπρόσωπο του ερασιτεχνικού Θεάτρου Ηγουμενίτσας.
5. Έναν εκπρόσωπο του Κερκυραϊκού Συλλόγου.
6. Μία εκπρόσωπο του Συλλόγου Δημοκρατικών Γυναικών.
7. Μία εκπρόσωπο της Ένωσης Γυναικών Ελλάδας.
8. Έναν εκπρόσωπο της Ένωσης Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης.
9. Έναν εκπρόσωπο του Συλλόγου Δασκάλων.
10. Έναν εκπρόσωπο του Δικηγορικού Συλλόγου.
11. Έναν εκπρόσωπο του Εργατικού Κέντρου.
12. Έναν εκπρόσωπο του Ιατρικού Συλλόγου.
13. Έναν εκπρόσωπο του Εμποροβιοτεχνικού Συλλόγου.
14. Έναν εκπρόσωπο του Εμποροεπαγγελματικού Συλλόγου.
15. Έναν εκπρόσωπο του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας — Παράρτημα Ηγουμενίτσας.
16. Έναν εκπρόσωπο του Οδοντιατρικού Συλλόγου.
17. Έναν εκπρόσωπο του Φαρμακευτικού Συλλόγου.
18. Έναν εκπρόσωπο του Συλλόγου Δημοτικών Υπαλλήλων του Νομού Θεσπρωτίας.
19. Τέσσερις συνοικιακούς συμβούλους, ένας από κάθε συνοικία της πόλης.
20. Τρεις πολίτες.

Οι εκπρόσωποι των φορέων ορίζονται από τα διοικητικά συμβούλια των συνδικαλιστικών οργάνων στα οποία ανήκουν μαζί με τους αναπληρωτές τους.

Ο δημοτικός σύμβουλος και οι τρεις πολίτες ορίζονται και μπορούν να αντικατασταθούν ολικώς ή μερικώς με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Πνευματικού Κέντρου εκλέγει τον Αντιπρόεδρο, Γραμματέα, Έφορο, υπεύθυνο οικονομικού τμήματος, υπεύθυνο χώρου εκδηλώσεων, υπεύθυνο δημοσίων σχέσεων, υπεύθυνο θεατρικού τμήματος, υπεύθυνο πινακοθήκης, που αποτελούν την Εκτελεστική Γραμματεία με τις εξής αρμοδιότητες:

α) Την εκτέλεση των αποφάσεων του διοικητικού συμβουλίου, και

β) Τη λήψη αποφάσεων σε επείγουσες υποθέσεις, οι οποίες θα εγκρίνονται από το διοικητικό συμβούλιο.

Η θητεία των μελών του διοικητικού συμβουλίου ακολουθεί τη δημοτική περίοδο (για το δημοτικό σύμβουλο και τους τρεις πολίττες), για δε τους υπόλοιπους εκπροσώπους τη διάρκεια της περιόδου του διοικητικού συμβουλίου που εκπροσωπούν.

5. Το Νομικό Πρόσωπο εκπροσωπείται στα δικαστήρια από τον πρόεδρο ή τον αντιπρόεδρο.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ηγουμενίτσα, 11 Ιουνίου 1986

Ο Νομάρχης
ΠΑΝ. ΣΚΑΛΤΣΑΣ

Αριθ. 7824 (10)

Ρύθμιση υδατικών σχέσεων πηγών «Κεφαλοβρύσου» και ρεμάτων «Κακόρεμα», «Κερασόρεμα», «Αλαφογιάννη», «Σπηλιάς» και παραχώρηση δικαιώματος χρήσης αυτών.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις: α) Του Ν.Δ. 608/1948 «περί διοικήσεως και διαχειρίσεως των δι' αρδεύσεις χρησιμοποιουμένων υδάτων». β) Του άρθρου 11 του Ν. 1341/1983 με το οποίο τροποποιήται το άρθρο 7 του Ν.Δ. 608/1948. γ) Του Π.Δ. 332/1983 «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων του Υπουργού Γεωργίας και Προϊσταμένων διανομαρχιακών Υπηρεσιών Υπουργείου Γεωργίας στους Νομάρχες».

2. Την ανάγκη ρύθμισις των υδατικών σχέσεων των πηγών «Κεφαλοβρύσου» και των ρεμάτων «Κακόρεμα», «Κερασόρεμα», «Αλαφογιάννη» και «Σπηλιάς» μεταξύ της Κοινότητας Παλαιοχωρίου Τυμφρηστού και του οικισμού Κέδρα Κοινότητας Πουγκακίων.

4. Σχετική εισήγηση της Δ/νσης Εγγείων Βελτιώσεων Φθιώτιδας, αποφασίζουμε:

1. Ρυθμίζουμε τις υδατικές σχέσεις και παραχωρούμε δικαίωμα χρήσης επί των νερών των πηγών «Κεφαλοβρύστου» και των ρεμάτων «Κακόρεμα», «Κερασόρεμα», «Αλαφογιάννη» και «Σπηλιάς», που κατέρχονται με φυσική ροή από το αντάντι του υδραύλακα «Κουτσουριώτικο» και συλλέγονται απ' αυτόν, και της εκάστοτε συνολικής παροχής αυτών, ως ακολούθως:

α) Στην Κοινότητα Παλαιοχωρίου Τυμφρηστού 12 ημέρες για πότισμα γεωργικών εκτάσεών της, με κύκλο άρδευσης των καλλιεργειών 17 ημέρες.

β) Στον οικισμό Κέδρα Κοινότητας Πουγκακίων 5 ημέρες για πότισμα γεωργικών εκτάσεών του, με κύκλο άρδευσης των καλλιεργειών 17 ημέρες.

2. Ορίζουμε όπως

α) Η κατανομή του νερού πραγματοποιείται με την επίβλεψη της Δ/νσης Εγγείων Βελτιώσεων Φθιώτιδας και της Αστυνομικής Δ/νσης Φθιώτιδας.

β) Η διοίκηση και η διαχείριση του νερού γίνεται από το Κοινοτικό Συμβούλιο Παλαιοχωρίου Τυμφρηστού που είναι υποχρεωμένο, σε συνεργασία με εκπροσώπους του οικισμού Κέδρων Πουγκακίων, να συντάσσει κάθε χρόνο κανονισμούς και προγράμματα άρδευσης καλλιεργειών.

γ) Η διανομή του νερού να γίνει με τεχνικό που θα κατασκευαστεί από την Κοινότητα Παλαιοχωρίου Τυμφρηστού.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως σύμφωνα με το άρθρο 11 του Ν.Δ. 608/1948.

Λαμία, 6 Ιουνίου 1986

Ο Νομάρχης
ΓΙΑΝ. ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ